

» И заръ това му дѣва право да
дойде у насъ като свой домашній
чловѣкъ да обѣдова на трапезѣ-тѣ ни?

» Азъ го поканихъ, имахъ нѣкои
смѣтки съ него » отговори Шельби.

» Не правили той трѣговиѣ съ
негритянинъ? » попыта Миссисъ Шель-
би, като забѣлѣжи че мѫжъ-тѣ й ся
мути.

» Што ти ю дошло на умъ да пы-
ташъ за това, драга моѧ, отговори
Шельби и издигна на нѣкъ поглѣдъ-
тѣ си.

» Нищо, така! — Елиза притече
ся тукъ подирь обѣдъ разлютина, о-
плашена и ми каза че ты приказвашъ
съ юдинъ трѣговецъ, и тіа чюла че
той прѣдлага да купи дѣте-то й —
глупава патка. »

» Наистинѣ чюла? каза Г. Шель-
би и пакъ ся заглѣда на писма-та
като че мысліаше нѣщо за тѣхъ, и не
забѣлѣжи че гы др҃жіаше чаопакы.

» То ще ся открыє » помысли си
той, ако не сега, а то подирь мал-
ко врѣмѧ. »

» Азъ казахъ на Елизѣ » каза
Г.^{ма} Шельби, коѧ-то не прѣставаше
да разчесова косѣ-тѣ си, че тіа ю
дуда, и напусто мѫчи себеси, защо-
то знаїж, че ты никогы не си ималъ
дѣла съ такви чловѣци. И ты никогы
не си ималъ намѣреніе да продадешъ
жого годѣ отъ наши-ти хора — а най-
луче на такъвъ чловѣкъ. »

» Наистинѣ Емилиѧ, » отговори

мѫжъ-тѣ й, азъ вѣнагы така сѣмѣ
мыслилъ и говорилъ; Нѣ сега обсто-
ятелства-та мя принуждаватъ и не-
могж да не продамъ нѣкого отъ хора-
та си. »

» На това създаниѣ? не може
да бѫде това! Г. Шельби ты не го-
воришъ наздраво.

» Много ми ю тяжко, иѣ казвамъ
ти истинно! » отговори Г. Шельби. »
Азъ ся склонихъ да продамъ Тома. »

» Какъ! наший-тѣ Томъ! честный-
тѣ и добрый-тѣ Томъ, кой-то още
отъ дѣте ти ю служилъ вѣрно о Ми-
стеръ Шельби!... А Вы сте му обѣ-
щали да го отпустите на волї... И
ты и азъ сто пѫти смы му повто-
рилитова обѣщаніе.... Сега азъ вѣр-
вамъ че ты си способенъ да прода-
дешь и Гарри, само-то дѣте Елизи-
но! Каза Г.^{ма} Шельби, и вѣ гласъ-
тѣ й ся чююаше и скрѣбъ и гнѣвъ.

» И това ю истина, кога искашъ
да знаѣшъ, то всичко знай. Наистинѣ
азъ съмъ ся склонилъ да продамъ «
Тома и Гарри, иѣ не знаїж защо мя
считашъ чюдовище че сѣмѣ направ-
илъ това, чо правїхъ всички всѣ-
кий день. »

» И защо да изберенъ тѣхъ, а не
другыго? попыта Г.-жа Шельби. » За-
що да продадешь тѣхъ а не други-
ти кога имашъ нужда да продавашъ
хора-та си?

» Защо-то за тѣхъ давжъ по
голѣмѣ суммѣ. Нѣ ако искашъ азъ